

ទេសភាពដីរស់រវើក

ឆ្នេរនៅទីតាំងនេះស្ដារស្ថានភាពដាំដុះ និងឋានលេខាបែបប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានថយចុះជាង 95 ភាគរយ។ ដែនជម្រកដែលបានពង្រីក ដែលមានដើមឈើ និងរុក្ខជាតិដើមកំណើត រួមជាមួយនឹងការលាយឡំជំនោរទឹកសមុទ្រ និងទឹកសាបនៅតាមពាមបង្កើតជាលក្ខខណ្ឌរស់នៅដ៏ល្អសម្រាប់ត្រីសាម៉ុង បក្សី និងថនិកសត្វ។

តំបន់តាមមាត់ទន្លេគ្របដណ្ដប់លើជម្រាលពីកម្ពស់ដីទួលនៃផ្លូវរហូតដល់ទឹក។ ដើមកប្បាសដែលដាំនៅទីនេះលូតកម្ពស់យ៉ាងលឿន។ ផ្នែកខាងលើនៃដើមកប្បាសផ្តល់ជាម្លប់ ស្របពេលដែលស្លឹក និងមែកតូចៗរបស់វាបង្កើតជាសំរាមសរីរាង្គ ដែលធ្វើឱ្យដីសម្បូរជីជាតិ ដែលការពារ និងទ្រទ្រង់ដើមតាត្រៅដែលដុះយឺតជាង។

តំបន់អន្តរត្រូវបានដាំដើមឈើគុម្ពោតដើមកំណើតដូចជា snowberry (បឺរី ព្រិល) និង red osier dogwood (ឈើផ្លែកក់ក្រហម)។ ពួកវាមានបួសដែលជួយរក្សាស្ថិរភាពដីនៅតាមផ្នែកកណ្តាលនៃច្រាំង។ ការដុះពួកវាយ៉ាងក្រាស់ផ្តល់ជាអាហារ និងទីជម្រកសម្រាប់បក្សី និងសត្វដទៃទៀត។

ស្មៅ និងរុក្ខជាតិស្រដៀងស្មៅដុះលូតលាស់នៅតាមថ្នាក់ជំនោរទឹកដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់រុក្ខជាតិតាមវាលភក់។ ល្បាយទឹកសាបនិងទឹកសមុទ្រ ដែលហៅថាទឹកប្រៃតិចៗ ជន់លិចតំបន់នេះ នៅពេលទឹកជោរខ្លាំងរាល់ថ្ងៃ។ ជារួម ទីជម្រកដែលបានស្ដារទាំងនេះទ្រទ្រង់ទាំងត្រី និងសត្វព្រៃដែលរស់នៅស្រាប់ និងដែលផ្លាស់ទីមក។

